

znaku towarowego może powołać się na te przepisy, by uniemożliwić wprowadzającej do obrotu spółce podmiotu dokonującego przywozu równoległego, która jest posiadaczem pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego w państwie członkowskim, sprzedaż tego produktu ze wskazaniem, że został przepakowany przez spółkę wprowadzającą do obrotu, choć zleciła ona fizyczne przepakowanie innej spółce — spółce przepakowującej — której spółka wprowadzająca do obrotu udziela instrukcji w zakresie nabywania i przepakowywania produktu, szczegółowego zaprojektowania opakowania produktu i innych ustaleń związanych z produktem, i która to spółka przepakowująca posiada pozwolenie na przepakowanie i w trakcie przepakowywania ponownie umieszcza znaki towarowe na nowym opakowaniu?

- 2) Czy ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na pytanie [pierwsze] przyjęcie założenia, iż podanie na opakowaniu przez podmiot dokonujący przywozu równoległego nazwy producenta wraz z opisanym wskazaniem podmiotu odpowiadającego za przepakowanie, nie może prowadzić do wprowadzenia konsumenta (użytkownika końcowego) w błąd co do pochodzenia produktu lub spowodować wyciągnięcia przez niego błędnego wniosku, że to właściciel znaku towarowego jest odpowiedzialny za przepakowanie?
- 3) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie [pierwsze] znaczenie ma jedynie ryzyko wprowadzenia konsumenta lub użytkownika końcowego w błąd co do tego, czy właściciel znaku towarowego jest odpowiedzialny za przepakowanie, czy też znaczenie dla tej odpowiedzi mają inne związane z właścicielem znaku towarowego względy, na przykład to, że (a) podmiot, który rzeczywiście dokonuje nabycia i przepakowania, a także ponownie umieszcza znak towarowy tego właściciela na opakowaniu z tego względu potencjalnie sam narusza przysługujące właścicielowi uprawnienia do znaku towarowego i (b) może to wynikać z sytuacji polegającej na tym, iż podmiot, który dokonuje fizycznego przepakowania, jest odpowiedzialny za to, że opakowanie narusza oryginalny stan produktu leczniczego lub że (c) wygląd przepakowanego produktu jest taki, iż można założyć, że szkodzi on renomie właściciela znaku towarowego?
- 4) Jeśli odpowiadając na pytanie [trzecie] Trybunał stwierdzi, że znaczenie ma też uwzględnienie okoliczności, iż spółka przepakowująca potencjalnie sama narusza uprawnienia do znaku towarowego jego właściciela, to czy Trybunał może wskazać, czy dla udzielenia tej odpowiedzi istotna jest okoliczność, że spółka wprowadzająca do obrotu i spółka przepakowująca podmiotu dokonującego przywozu równoległego, są w świetle prawa krajowego odpowiedzialne solidarnie za naruszenie uprawnień ze znaku towarowego jego właściciela?
- 5) Czy ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na pytanie [pierwsze] to, że podmiot dokonujący przywozu równoległego, który posiada pozwolenie na dopuszczenie do obrotu i podał swą nazwę jako nazwę podmiotu przepakowującego, w momencie zgłaszania właścicielowi znaku towarowego

zamiaru sprzedaży przepakowanego produktu leczniczego należał do tego samego koncernu, co spółka, która dokonała fizycznego przepakowania (spółka siostrzana)?

- 6) Czy ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na pytanie [pierwsze] okoliczność, że spółka przepakowująca została wskazana jako producent w ulotce umieszczonej w opakowaniu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, s. 1.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 23 maja 1978 r.

⁽³⁾ Wyrok z dnia 3 grudnia 1981 r.

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 11 lipca 1996 r.

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-208/10)

(2010/C 179/39)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Nijenhuis i M. Teles Romão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla dostosowania się do dyrektywy 2007/44/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego, a w każdym razie poprzez brak powiadomienia o nich Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 20 marca 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 247, s. 1.